coꝛ·sub·peccatis·Hiere·iiij· Nouate vobis nouale et nolite serere
inter spinas· Et ideo opoꝛtet nos omnem immundiciā deponere
q̄ntum ad peccata carnalia·et abundantem maliciam q̄ntum ad pec
cata spūalia q̄ peccata carnalia magis sunt immunda q̄z spūalia· s
spūalia maioꝛis ponderis extant·Vel omnem imundiciam dicit q̄n
tum ad peccata ꝓpꝛia que imundam faciunt animā ꝛ defoꝛmē·ab
undantiam autē malicie dicit q̄ntum ad peccata que contra deū et
ꝓximum directe cōmittunt̄· Tunc em̄ malicia abundamus quan;
do eam vsq̄z ad ꝓximum extendimus·vel in deum directe pecca:
mus· Sic ergo mundati a peccatis in mansuetudine et tranquillita
te mentis debemus insitum verbum recipere·id est·chꝛistū qui est
insitum verbum humane nature·sicut surculus p̄electus trunco sil
uestri·Ioh·j·Verbum caro factum est et habita·in nobis·Qui trū
cus ante amaros fructus ferebat·Nam anteq̄z verbum dei huma
ne nature insereret̄·nō ꝓducebat fructus dignos penitentie·sed p
insertōnem translata est in deum sicut transfert̄ truncus in naturā
surculi·ꝛ fec̄ fruct⁹ dulcissimos in vitam eternam ducētes·Ioh·xij·
Ego si exaltatus fuero a terra omnia traham ad meip̄m·j·Ioh·iij·
Nos scimus quoniam translati sumus de moꝛte ad vitam·Hoc g̊
verbū sic insitū et vnitū nobis· debemus deuote p fidem et amoꝛe
suscipere interius in coꝛde·et exterius in ope·vt referamus fruct⁹
ei conuenientes sicut in eum translati sumus·Vel suscipite insitum
verbum·id est·verbum euangelij pꝛedicatum vobis a nobis d̄ in
sito verbo dei·id est·de verbo dei incarnato·quod verbū est insituz
coꝛdi nostro sicut ramus trunco qui conuertit truncū in naturam
sui· Sicut em̄ truncus anteq̄z inserat̄ ei ramus facit fructus asperos
et amaros aptos solum poꝛcis·sic homo anteq̄z recipiat verbū dei
in coꝛde·facit opa aspera solum demonibꝫ apta·sed postq̄z verbū dī
insertum fuerit menti eius p amoꝛem ꝛ fidem facit fructus dignos
penitentie·ꝛ est arboꝛ dei in medio paradisi afferens fructus duo;
decim·id ē·duodecim opa misericoꝛdie vt dicit̄ apoc̄·xxij· Debet g̊
verbum dei esse insitum coꝛdi nostro vt ramus veteris conu̇satōis
abscidat̄ a trunco coꝛdis·ꝛ nouus inserat̄ qui renouet̄ de die in diē
Ro·xj·Tu autē cum oleaster esses insertus es in bonam oliuam·id
est·in bonam gratiam ꝛ misericoꝛdiam·Verbum g̊ dei pure ꝛ deuo
te acceptum·pōt cum effectu animas nostras saluaē·quia ipas q̊ti
die saluat ꝛ ab omni moꝛte liberat·Ioh·viij·Si quis sermonez me:
um seruauerit moꝛtem non gustabit ineternum Actuū·xiij·Vob
quo ti·de·verbum salutis missum est·Dicit autē potest·ne libertas
arbitrij excludat̄·quia non saluat nisi volentes·Et ideo verbum dei

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-479/0488
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG